

[Christmas Møller.]

have med det ud over den, at man mener, det er rigtigt? Og det ærede Medlem Hr. Hauge skylder Bevis for, at man ikke, saaledes som vore Varelisten A, B og C eller Byerhvervenes Varelisten A, B og C er formet, efter disse handelspolitisk vil kunne klare vore Traktater, vore Forpligtelser, og at man ikke handelspolitisk kan handle. Den Gruppering, som er foretaget i vort Ændringsforslag, der, det gentager jeg, er en Gentagelse af Byerhvervenes, giver paa Liste A Frilistevarer, som man i Realiteten har givet fri Indførsel af, og giver paa Liste B fri Indførsel — saaledes som man ogsaa har givet det — med Hensyn til Mængden, men giver Adgang til at træffe Bestemmelser med Hensyn til, hvilket Land Varerne skal indføres fra, hvorved jeg mener, at man faar et formaalstjenligt Instrument, paa Grundlag af hvilket man kan handle med de nordiske Lande og vore to store Aftagere af Landbrugsprodukter, Tyskland og England, og Forslaget giver, som Opstillingen paa Liste C er formet, Mulighed for at skabe det Forbud mod Indførsel af færdige Landbrugsvarer, som vi jo er nødt til at have her i Landet, hvorfor de færdige Landbrugsvarer og ogsaa andre Landbrugsvarer er ført paa den helt bundne Liste, som fuldkommen svarer til det Forslag, vi stillede fra konservativ Side i 1935, der sagde, at der skulde være Importforbud for disse Varer. Jeg vil gerne understrege dette, at man ud fra det Kendskab, der er givet os til vore Handelstraktater, efter min Opfattelse skylder os Bevis for, at man ikke med dette Forslag, saaledes som det er formet, kan opfylde disse.

Det ærede Medlem Hr. Hauge, som jo ogsaa er Udvalgets Ordfører, omtalte korrekt ikke Partiernes Forslag, men omtalte med Rette Erhvervenes Henvendelse. Maa jeg sige et Par Ord om Spørgsmaalet Ministerens Ret, Lovgivningsmagtens Ret og Erhvervsudvalgets Ret. Det ærede Medlem Hr. Hauge har sikkert lagt Mærke til, at efter det Forslag, mit Parti har stillet, kan man begrænse Ministerens Ret — det har vi Lov til, thi Lovgivningen har Ret til at sætte Grænser for, hvad Ministeren, det vil sige, hvad Administrationen kan gøre —, men vi har ikke lagt nogen Myndighed over i andre Organers Hænder og mener heller ikke, det vilde være rigtigt at gøre det. Der kan være Indstillingsret, der kan være Udtalelsesret, men til syvende og sidst kan det kun være een, der har Magten til at afgøre her i Landet paa disse Omraader,

enten Ministeren eller Lovgivningsmagten, og dette Synspunkt er ogsaa gennemført i det Forslag, mine Meningsfæller og jeg har stillet.

Endelig er der Spørgsmaalet om den beskæftigelsesmæssige Side af Sagen. Det er jo fuldkommen klart, at den Valutaordning, vi har haft, har skabt betydelig Beskæftigelse paa en Række Omraader i Aarene, der er gaaet, hvorfor vi siger til Ministeren, at det, der skulde ske ved den nye Plan — jeg skal ikke angive Aarstallet —, der skulde have været opstillet, skulde have været en Afvikling, saa vi kunde komme over til rimeligere og naturligere Tilstande, som man paa andre Omraader viser, man stræber imod. Valutarisk er der ingen Grund til at opretholde dette System, handelspolitisk er der ingen Grund til at opretholde dette System, og beskæftigelsesmæssigt vil man ved en rimelig Afvikling gennem den Toldpolitik, som det ærede Medlem Hr. Hauge med saa stor Ret fremhævede var ført i andre Lande, opnaa det samme — og i hvilke Lande? I Per Albin Hanssons Sverige, i Nygaardsvolds Norge, i Lande, hvor Socialdemokratiet har lige saa megen Magt som i vort Land og i hvert Fald ikke har gjort noget af Betydning for at mindske Tolden. Vi nægter naturligvis ikke, at andre Foranstaltninger til Varettagelse af beskæftigelsesmæssige Hensyn maatte afløse Valutacentralen, men vi for vort Vedkommende tror, at det bliver Regeringens simple Pligt i Løbet af kort Tid nøje at undersøge dette, og jeg tillader mig meget indtrængende at henstille til Regeringen, at den giver Udtryk for, at Handelsministerens Forslag om, at Loven løber ud med Marts 1938, viser, at han ikke er mere forhærdet, end at Samvittigheden alligevel engang melder sig hos ham.

Der kunde være mange enkelte Spørgsmaal paa det ene og paa det andet Omraade, man kunde føle Trang og Lyst til at omtale, men det vil jo ikke være muligt for mig. Enkelte Spørgsmaal vil jeg dog gerne stille, inden jeg fremsætter en Slutningsbemærkning. Jeg vil gerne have Lov til at spørge den højtærede Handelsminister, hvilke Tanker han, Udenrigsministeren og det ærede Medlem Hr. Hauge egentlig gør sig med Hensyn til Problemet Overdragelse af Valutaattester. Den højtærede Handelsminister startede sin politiske Løbebane med at forbyde noget saa nederdrægtigt som dette, og nu starter han den nye 5-aarige Periode, hvis det skal være noget saadant, med, at Overdragelse af Valutaattester egentlig er en udmærket Ting; den højtærede Udenrigs-